

illa Myſteria, hoc eſt objecta feſtorum propria non eſſe de fide, ut in ſcholis loqui mos eſt; nempe Eccleſiæ iudicio definita non eſſe: tamenſi eadem certa ſunt, atque ita certa, ut eis falſum ſubefſe non poſſit. Sed quis Theologus recte colligat, honorem, & cultum, quem iuſdem Myſteriis adhibemus, non eſſe fidei Chriſtianiæ teſtificationem? Eſt profecto, eritque ſemper, dum manebit Eccleſia, invito licet, ac repugnante libellatore, qui, quod attuli ex D. Thoma argumentum (a), velim attendat. In hoc enim,

fragili quærens illidere dentem,

Offendet ſolido.

Hæc autem profeſſio religionis, ac fidei fallax eſſe non poteſt, cum honorem ſacrum, & cultum, in quo potiſſimum illa conſiſtit, Eccleſia omnis exercet. Atque hæretici quidem in eo fallantur, quod ex hac tanta celebriſſime Conceptionis innoxie definitionem concludunt. Nec enim mentem Eccleſiæ poſſunt cognoſcere. Nos certe non fallimur, qui, quod colitur ab Eccleſia univerſa, falſum eſſe non poſſe iudicamus. Objectum igitur omne feſtorum dierum, quod *ſciendū* unumquemque conſtituit, ac diſtinguit a cæteris, omnino verum, & ſanctum eſt. In Roſario peculiare objectum habemus veritatem cujuſdam formulæ orandi, qua quindecim Angelicarum ſalutariorum decades, oratione Dominica interjeſta, diſtinguimus, & ad earum ſingulas totidem noſtræ reparationis Myſteria-meditando recolimus. Hanc autem formulam eſſe ſanctam negabit nemo; ne ipſe quidem negare poteſt libellator, niſi ſe velit a contubernalibus ſuis male multari. Idemque dicas de cæteris. Sed hoc Roſarii præcipuum eſt, quod illa formula orandi, quæ feſti ejus objectum dicitur, ad Myſteria quindecim referatur, quorum tredecim de fide ſunt, duo poſtrema, hoc eſt Aſſumptio, & Coronatio Mariæ, cum illa cæli, terræque Regina creata eſt, omnino ſunt certa, ſed non de fide, hoc eſt expreſſe non definita. Quamquam ea, quæ velut

pie-

(a) *Vide ſup. num. 6.*